

Crize

George Bacovia

Tristă, după un copac, pe câmp
Stă luna palidă, pustie -
De vânt se clatină copacul -
Și simt fiori de nebunie.

O umbră mormăind pășește...
E om... atât, și e destul...
Și-acum ne-om gătui tovarăși:
El - om flămând, eu - om sătul.

Dar vezi... m-a ocolit acuma...
El s-a temut mai mult, mai mult, - săracul...
Pe luna palidă, pustie,
De vânt se clatină copacul...